

Més catalans que metropolitans

Amb 83.000 habitants, Sant Boi de Llobregat, un municipi del Baix Llobregat que l'11 de setembre de 1976 acollia la primera celebració legal de la Diada després de la dictadura, ha estat un dels 9 municipis catalans –de 947– que han rebutjat el dret a decidir. L'alcaldia, a les mans del PSC, es va aliar amb el PP i la xenòfoba PxC per tombar la moció a favor del 9N. Es dona la circumstància que l'alcaldesa del municipi encara no ha passat per les urnes, perquè l'anterior alcalde va plegar abans que acabés el seu mandat. L'aliança contra el 9N ha indignat molts santboians, que s'han sentit avergonyits de ser una de les poques excepcions. A l'IES Rafael Casanova, ubicat al barri de la Ciutat Cooperativa, en Josep anava a votar abans de les nou del matí “perquè l'alcaldesa sàpiga que encara que a ella no li agradin les urnes i les combati aliant-se amb el PP i els racistes de Plataforma, molts santboians ens sentim profundament demòcrates i recollim la tradició catalanista d'aquest municipi”. L'Eugenio, de 79 anys, també apel·lava al seu dret democràtic per dir “que no vull la independència perquè he nascut a Extremadura, però visc aquí i la gent vol votar”.

A les eleccions al Parlament del 2012, el 20% dels santboians que van anar a votar van triar una opció independentista. Van ser 10.400 vots dels 40.469 vots emesos, i el 9N la participació va passar dels 18.000 vots.

A només 3 quilòmetres, un altre feu històric de l'aparell del PSC, amb majories mai discutides i barris massivament castellanoparlants. Però el 9N, a la ciutat del diputat d'ERC Joan Tardà molts veïns d'aquests barris van desobeir el missatge oficial de l'unionisme de menystenir la consulta. A l'IES Esteve Terradas i Illa, al cor de Sant Ildefons, es produïa un debat intens entre un grup de quatre amigues que, sense explicitar el seu vot, es definien en clau federalista: “Estem fartes de CiU i la burgesia catalana, però també de Madrid, que no vol negociar. Exi-

A les principals ciutats del Baix Llobregat, feus tradicionals de l'unionisme, la participació ha superat amb escreix el nombre de vots a partits independentistes de les eleccions al Parlament el 2012. Diversos votants del Sí-No i del No feien cua per votar, una demostració que el cinturó roig també sap desobeir la consigna dels patits que cridaven a no votar.

JORDI PLAY

A l'Hospitalet de Llobregat, al cinturó metropolità, va haver-hi cues de gairebé una hora per votar.

gim diàleg, i això també vol dir poder votar”. Una d’elles, l’Imma, no va poder votar perquè al seu DNI consta una adreça de Cadis: “Fa dos anys i mig que visc a Catalunya, m’he casat aquí i no he pogut votar, jo pensava que volien que opinéssim tots, i ni amb el padró m’han deixat. Estic frustrada”. L’Ana es mostrava més contundent: “Jo he vingut a votar perquè si Rajoy diu que no votem pels seus collons, jo vinc i voto pels meus collons, però no vull la independència”. Just quan acaba la conversa, una altra amiga passa per davant i li van preguntar si ja havia votat: “Jo? A la merda, això és una farsa dels nacionalistes”.

El percentatge de vot independentista a Cornellà el 2012 va arribar al 17% (8.000 vots), una xifra espectacular en

comparació de l’històric d’una ciutat fins fa pocs anys acostumada a majories absolutíssimes del PSC i resultats residuals de qualsevol proposta que in-sinués una certa catalanitat. El 9N, gairebé el doble de veïns van anar a votar, un creixement que permet visualitzar tant l’ascens del sobiranisme com la mobilització dels partidaris del Sí-No i del No que han decidit expressar-se també en aquesta consulta.

Molins de Rei, una illa. L’IES Bernat el Ferrer de Molins de Rei està molt allunyat del nucli urbà. Per això l’ajuntament va aprofitar el 9N per celebrar una jornada de portes obertes del transport públic... Autobús gratuït tot el dia per anar des del centre fins a la parada que hi ha just davant dels

dos punts de votació del municipi. A Cornellà i a Molins els separa alguna cosa més que 8 quilòmetres, rendes elevades, una població immigrant força més baixa i un nivell d’instrucció superior a la mitjana. Políticament, són el dia i la nit. En les darreres eleccions al Parlament el 2012, els vots a CiU, ERC i la CUP sumaven el 51%. A les 10 del matí, l’Ana Ortega, de 81 anys i castellanoparlant, arribava al centre escolar amb la papereta a la bossa sabent perfectament en quina mesa havia de votar. “Voto per veure si podem viure millor i arreglar els problemes, tot i que jo ja sóc molt vella. Per què no ens deixen votar tranquils, és que no en vam tenir prou, amb el Franco?”, diu l’Ana, que de seguida marxa per saludar un grup de senyores que esperen assegudes que els toqui el torn.

En Carles Nadal, membre de l’ANC i voluntari de totes les campanyes que s’han dut a terme en els darrers anys per la independència, també se’n recordava, del dictador: “He viscut els efectes d’una dictadura i d’un Estat que suposadament havia de trencar amb tot allò. Ens ha costat molt arribar fins aquí però ara ja hi som, no hi ha marxa enrere perquè som una societat madura, i si Madrid no ho veu, el món ja fa temps que ho ha vist. Ja s’ho faran”, diu. En marxar, va signar la denúncia internacional contra l’Estat espanyol per impedir el dret dels catalans a ser consultats, que fa uns dies van signar representants de partits polítics, institucions i societat civil. La Montserrat Bargalló, una de les voluntàries que l’atén, li explicava que el dia havia començat amb imatges emocionants, com l’arribada de persones molt grans en cadira de rodes: “Fan un esforç brutal per arribar fins aquí –per accedir al punt de votació calia superar un pendent considerable– i t’expliquen que s’han emocionat en votar”.

Si el 2012 a Molins de Rei 7.500 persones van triar una opció independentista, el 9N van votar gairebé el doble de persones, un creixement que en aquest cas sí que és atribuïble majoritàriament a la mobilització del Sí-Sí.

“Més cues que al Manga.” A l’Hospitalet del Llobregat la jornada participativa començava amb mal peu

JORDI PLAY

A l'IES Can Vilumara de l'Hospitalet es van registrar força vots del Sí-No i del No, mostra que molts ciutadans van desobeir les seves sigles.

per als voluntaris i per als veïns que havien de votar a l'IES Pedraforca. La directora del centre es negava a obrir-lo, i ho comunicava en el moment de constituir les meses. Però lluny d'aconseguir deixar sense votar una part dels hospitalencs, les traves de la directora les van resoldre immediatament el Govern i els voluntaris, que van desviar els votants a un altre centre educatiu. Al marge d'aquest incident, la segona ciutat més gran de Catalunya va registrar cues mai vistes en diversos punts de votació, la més espectacular a l'IES Vilumara, al barri del centre. L'espera, des de bon matí, era d'entre 45 minuts i una hora sota la pluja. Però ningú no protestava. Feien cua moltes persones amb mobilitat reduïda, que eren recollides per voluntaris per fer-los passar, criatures amb els pares i famílies senceres. La Marta, per exemple, havia de votar a l'escola que no va obrir i es va haver de desplaçar a un altre barri. "Si vols votar, aguantes la pluja i vas allà on et diguin, el més important és que el ciutadà pugui parlar, oi?", li deia al seu sogre, el Lamberto. Ell afegia que

"mai no havia vist tanta cua, és impressionant, només es fan aquestes cues al saló del Manga" —que se celebra al recinte de la Farga—. "Votaré no, però tinc molt clar que he de votar, sempre voto i aquesta votació per a mi és igual que unes eleccions, i em fot que ens ho vulguin impedir", argumentava a la jove.

En aquest punt de votació de l'Hospitalet, els voluntaris es confessaven "impactats" per l'afluència de votants. "Abans d'obrir ja teníem cua, realment ha estat una sorpresa molt agradable perquè, vulguis o no, l'estructura demogràfica de la ciutat i els resultats electorals et condicionen una imatge de com poden anar les coses. T'imagines que vindrà poca gent, i al final t'equivoques", comentava la Isabel Garcia, una de les voluntàries. Certament, l'Hospitalet, que finalment va aprovar una moció de suport al 9N, no és Vic. Però com moltes altres ciutats del cinturó roig, viu un procés de sobiranització. El percentatge de vot independentista es va disparar en les darreres eleccions al Parlament el 2012

i va arribar al 25% (27.500 vots de 112.147), un percentatge impossible de visualitzar fa només quatre anys. El 9N van votar en aquesta ciutat més de 40.000 persones, un creixement que no es pot atribuir només al creixement de l'independentisme, sinó a la participació de ciutadans que van marcar altres opcions de vot, que en el còmput total del 9N superen els 300.000 vots arreu del país. Però per a la Isabel, el millor del 9N van ser les emocions dels votants: "Hem vist gent gran amb mobilitat reduïda que han vingut i ens han demanat ajuda per votar, persones que s'han emocionat i nens veient els somriures i el civisme dels grans".

Sigui com sigui, l'elevada participació, i sobretot els Sí-No i el No registrats en aquests municipis del Baix Llobregat, indiquen que el cinturó roig ha desobeït, perquè molts ciutadans han exercit el seu dret a decidir obviant que les seves sigles polítiques de referència havien fet una crida a no votar. Perquè han triat ser catalans abans que metropolitans.

Gemma Aguilera